

FÍKOVNÍK

01-02/2025
leden-únor
34. ROČNÍK

Vstup do nového roku s otázkami.

(upraveno podle knihy: Klíčové otázky evangelia – Ermes Ronchi)

Jedna židovská moudrost vypráví, že na počátku Bůh stvořil otazník a vložil ho člověku do srdce. Otázky obsahují poklady, otevírají zjevení. Začínáme nový rok a je to pro nás nová šance dovolit si ten luxus a občas se zastavit a naslouchat Bohu, který klade otázky. To znamená přestat se Boha ptát nebo mu pořád skrze modlitby něco sdělovat, ale dovolit mu, aby se ptal on. A místo abychom hned čekali odpověď, nechme ty otázky v sobě působit, zvláště klíčové otázky, které nám nabízí Bible a hlavně Ježíš v evangeliu. Děláme si někdy starosti, jak se potkat s Pánem Bohem. Dovolme jemu, aby potkal nás se svými otázkami, které posilují a rozbíhají život. Dialog může být živý. Otázky nechávají otevřený konec.

Profesor Tomáš Halík k tomu poznamenává: „Postupně jsem se naučil číst Bibli tak, že v ní nehledám odpovědi, ale spíš otázky. Někdy se mi dokonce zdá, že v celé hebrejské Bibli se Hospodin častěji ptá, než odpovídá. Na mnohé své otázky v Bibli odpověď nenajdeme, anebo alespoň ne odpověď přímou a jasnou. Lidé často sahají po Bibli, aby v ní našli odpověď na otázku, zda existuje Bůh. Jsou pak překvapeni, že ta kniha tuto otázku nejen neřeší, nýbrž si ji vůbec neklade. Neztrácí čas ... „dokazováním Boha“, nýbrž nabízí v příbězích o lidech možnost vstoupit do jejich zkušenosti s Bohem.“

Jeden duchovní mistr dostal od svého žáka důležitou otázku a on mu řekl: „Snad nechceš, abych svou odpověď pokazil tvou krásnou otázkou?“

Tvar otazníku je podobný rybářskému háčku, které evangelium vhadzuje do našeho nitra, aby nás zachytilo, přitáhlo k sobě a „vylovilo“ – vytáhlo nás na vzduch a světlo – k obrácení. My jsme tvorové tázání se a hledání, tvorové touhy, hledači zlata. Malé děti se pořád něco vyptávají – žízňivými a hladovými ústy. „Jak to je? Proč?“ Zkusme být aspoň občas v tomto roce jako oni.

Otázky otevírají člověka pro novost, objevy. Rainer Maria Rilke vybízí, abychom nepobíhali ze dveří ke dveřím, od knihy ke knize, od učitele k učitelu, abych našel odpověď. Důležité je milovat otázky, nechat je v sobě pracovat, je to jako těhotenství. Otázky napovídají, odpovědi podávají definice. Definice uzavírají, otázky zvou k další cestě. Otázky jsou mladé jako ustavičné ráno.

Ježíš vychovává k víře více otázkami než pouhým tvrzením. Používá podobenství 37x a 220x otázky. Adresuje je učedníkům, nemocným, cizincům, přátelům a protivníkům. Otázka je nenásilná komunikace, která druhého neumlčuje, ale vybízí k dialogu, zapojuje druhého k dialogu a současně mu ponechává svobodu. Nedostáváme na začátku odpověď, ale otázku – „Co bys chtěl?“, „Co hledáš?“.

Sám Ježíš je otázkou. Jeho život a smrt nás vybízejí k zamyšlení se o posledním smyslu věcí, kladou nám otázky o tom, co dělá náš život šťastným. On sám je i odpovědí. Otázkou „Co hledáte?“ Ježíš odkrývá, že nám ještě něco schází. Hledání se rodí z nedostatku, z prázdnoty, která touží po naplnění. Ti dva učedníci nejsou u Jana Křtitele úplně spokojeni. Potřebujeme jít dál, chtějí něco víc. Blahoslavení nespokojení, hledači pokladů. A co já potřebuji? Co mi chybí? Co mi schází ke štěstí? Ztratil jsem svěžest mládí? Ježíš se ptá na moje lidství (ne na kulturu, na moje schopnosti, na náboženství, ...). Zajímám ho já sám. Můžu být slabý, nejistý, a to je dobrý výchozí bod.

Do nového roku Vám přeji otevřené srdce i mysl pro objevování trefných a důležitých otázek a dostatek času na jejich zrání ve Vašich životech.

o. Tomáš

Rozhovor z farní kavárny

Vystudoval hru na klarinet, umí hrát na pět hudebních nástrojů, je výborný dirigent, učitel hudby a vede ZUŠ Vojtěch v našem kostele. Jsem velmi rád, že si čas na rozhovor udělal Zdenek Zavičák.

Ahoj Zdenku, začnu první jednoduchou otázkou, co tě přivedlo k hudbě a jaké byly tvé začátky?

Moje maminka se svým tátou, mým dědou, zpívali ve farním sboru ve Valašském Meziříčí, druhý děda hrál na harmoniku jako lidový muzikant. Takže hudba u nás v rodině místo od mého narození přirozeně měla. Nejsilnějším inspiračním zdrojem byl právě děda s harmonikou, kterého jsem měl velmi rád. Celý jeho život byl pro mě zajímavý. Chodil jsem s ním do lesa, pomáhal mu a díval se na něj při práci v jeho neprofesionální truhlářské dílně. Byl moc rád, když jsem si s ním zahrál lidovky na klarinet. Jakmile jsem se rozhodl pro konzervatoř, rok se mnou každé úterý jezdil na konzultace z Valašského Meziříčí do Ostravy. Muziku jsem měl rád od malička, líbilo se mi ji poslouchat. Když jsem byl ještě dost malý, přijela k nám do vsi jakási kapela na nějakou zábavu, tuším, že to byl „myslivecký výlet“ se srnčím gulášem, a hrála mimo jiné písničku „Hastrmane tatrmane“, dodnes si pamatuji. Mně se to strašně líbilo, proto jsem u té kapely stál celý večer a nadšeně poslouchal. Takže muzika mě oslovovala od útlého věku, taky jsme si s mamkou doma zpívali, brzy i dvojhlasně. No a pak jsem chtěl začít hrát na nějaký hudební nástroj, přál jsem si trubku. Ale protože jsem měl mladší sourozence a v našem domě bydleli ještě teta se strejdou, kteří měli také malé děti, takže téměř nepřetržitě nějaký capart spal, trubka prostě v rodině neprošla. Syn tátova kolegy hrál na klarinet, který, jak jsem se dozvěděl, se kromě vážné hudby uplatní i v jazzu, folklóru, dixielandu, tak pro mě nakonec rodinná rada vybrala klarinet. Od malička jsem hodně cvičil a poměrně brzy jsem zatoužil po konzervatoři.

Ty jsi výborný dirigent, ale řekni mi, co je na tom nejtěžší, na dirigování?

No, tak výborný dirigent, to tedy nevím, nemám dirigování vystudované. Ale absolvoval jsem vícero kurzů, faktem je, že mám nemalou praktickou průpravu. Na konzervatoři jsem třináct let vedl školní orchestr, dechovou harmonii konzervatoře. Někdy je práce se studenty velmi cenná. Profesionály nemusí člověk nic moc učit, ale studenty je potřeba naučit všechno. Takže to pro mě byla velmi dobrá praxe a myslím, že ji dnes můžu vydatně využívat i při vedení dětského či chrámového sboru.

Přesuneme se trošku na osobněji rovinu, co ti v životě dělá největší radost?

Rodina, hudba, žáci, mám rád přírodu. Například postupně obcházím Českou republiku. Dneska je to trochu móda, existuje projekt s názvem Stezka Českem, ale své putování po českých horách jsem započal mnohem dříve, přibližně před pětadvaceti lety, začal jsem tehdy ve Zlaté Koruně. Mezitím byly různé etapy i na Moravě – Vsetínské vrchy, Javorníky, ty jsem proputoval se synem Markem. Letos jsem šel Krušné hory, je tam nádherně.

Vrátíme se ke zpěvu, konkrétně k ZUŠ Vojtěch, kterou jsi založil. Tak jak to celé vzniklo?

Pan farář Petr Piler nám křtil v roce 2006 syna Marka, a když jsme potom měli křestní hostinu, tak jsme se bavili a on mi říkal, že odchází vedoucí scholy a on nemá nikoho, kdo by ji nahradil. Jestli bych do toho měl chuť. V té době jsem zrovna podobné směřování nějak cítil, říkal jsem si, že chodím do kostela sv. Vojtěcha z důvodu duchovní potřeby i jako konzument duchovní hudby, ale že, pokud je potřeba v této oblasti pomoci, je to výzva směrem ke mně. Tak jsem se rozhodl zkusit to. Jenže v čase, kdy zkoušela schola, jsem vůbec nemohl kvůli jiné práci. Tak jsme se s panem farářem dohodli, že začnu alespoň zpívat ve velkém sboru, který ovšem zas tak velký nebyl, na zkoušku nás přišlo asi šest. A protože v té době sbor také neměl kdo vést, přihlásil jsem se. Bylo mi jasné, že nejdůležitější bude početně jej rozšířit, jenže schopní a ochotní zpěváci prostě nejsou. Když jsem se jednou při našem zpívání podíval z kůru dolů a viděl tam rodiny s dětmi, tak mne napadlo: musíš si zpěváky vychovat z těch dětí. Založil jsem ve farnosti hudební vzdělávání. Začal jsem pracovat s dětmi okolo pěti, šesti let i staršími. Bylo jich pár. Postupně přibývaly další a už jsem to sám nezvládal, tak jsem si uvědomil, že by bylo fajn sehnat někoho na pomoc a mít na něj určité peníze. Na druhý pokus se podařilo zřídit Základní uměleckou školu Vojtěch, dnes v ní i se mnou a mým zástupcem Michalem působí deset pedagogů, všichni na menší úvazky.

Je nějaký koncert nebo vystoupení, na které nikdy nezapomeš?

Těch je hodně, především z dřívější doby. Kvůli školám jsem se v určité době rozhodl opustit svoji uměleckou kariéru, nebylo možné dělat obojí najednou naplno. Péči o mladou generaci považuji za velmi cennou a důležitou, tak jsem se rozhodl pro práci s dětmi. Jsem vystudovaným klarinetistou, díky exkluzivní smlouvě s Pragokonzertem jsem měl možnost zahrát si jako sólista s řadou především evropských orchestrů. Asi nejsilnějším zážitkem pro mě bylo provedení Mozartova klarinetového koncertu A dur za doprovodu japonského symfonického orchestru v Tokiu.

Blížíme se ke konci našeho rozhovoru. Jsou Vánoce, tak na co se nejvíce těšíš?

Na rodinu, trochu odpočinku, pohodu. Na bohoslužby v kostele, protože si nedokážu představit, že bych prožíval Vánoce bez vztahu k Pánu Bohu a k duchovnímu světu. Takže rodina, společenství církve, liturgické zpěvy, bez nichž by pro mě byly Vánoce tak trochu prázdné. Dělal by mi problém přijít do kostela, sednut si a čekat, kdo a co tam v rámci slavnostní bohoslužby zahraje a zazpívá. Je velmi obohacující zpívat s dalšími členy sboru nebo s dětmi. Jde o nádherný rozměr prožívání Vánoc, je to velmi krásné.

Chtěl bys ještě něco dodat?

Jsem rád, že se tady u sv. Vojtěcha vhodně doplňujeme a pomáháme si. Myslím tím skutečnost, že existující subjekty, to je salesiánská komunita, farnost, vysokoškoláci, salesiánští spolupracovníci a ZUŠ Vojtěch mezi sebou čím dál tím víc spolupracují. Vzájemně si pomáháme, hodně přikládají ruku k dílu také rodiče žáků ZUŠ Vojtěch. Když připravujeme kupříkladu benefiční koncert salesiánského střediska nebo „Zpívání s barborkou“, lidé z tohoto širokého společenství přijdou pomoci. Spolupráce je v poslední době čím dál intenzivnější a lepší, připadá mi, že přináší dobré plody. Modlím se především na dva úmysly. Aby přišel někdo vhodný na moje místo, protože mi léta přibývají, mám za sebou dost práce na různých frontách a přirozeně se cítím malinko vyčerpaný, už přeje jenom síly ubývat. Myslel jsem si, že mě někdo vystřídá už teď, ale když jsem se porozhlížel, ptal a absolvoval rozhovory s případnými kandidáty, kterých nebylo mnoho, a zjistil, jaké mají představy, tak mi připadlo, že by tu školu mohli pohřbit. To neříkám proto, že si myslím, že jsem nenahraditelný, ale zkrátka bych rád to dílko předal někomu, o kom bych byl přesvědčen, že školu povede dobře. Vyšlo mi z toho, že pokud tady zatím nikdo takový není a Pán Bůh mi ještě dává sílu, tak to zatím budu dělat dál.

Druhou záležitostí, za kterou se modlím, je, aby se nám naši absolventi do sboru vraceli. V určitém věku se přirozeně rozprchnou na různé školy, mají jiné povinnosti a zájmy, my se jim poměrně dlouhou dobu věnujeme a po deseti letech, kdy jsem čekal, že budeme mít krásně obsazený sbor, v něm nejsou. Ale věřím tomu, že pokud nebeský Otec ten sbor chce, tak je do něj po čase znovu přivede, třeba i s jejich malými dětmi. Nebo budou působit někde jinde, to by mělo také smysl. Zkrátka bych si moc přál, aby ZUŠ Vojtěch a sbory u svatého Vojtěcha měly dobrou a požehnanou budoucnost, ať už je povedu já či někdo další.

Děkuji ti mnohokrát za rozhovor, že jsi nás nechal proniknout k hudbě v našem kostele, k sobě samému a budu se zase těšit někdy na setkání.

Vojtěch Janoušek

Výklad mše svaté na pokračování

Vstupní zpěv neboli introit

Vstupní zpěv, který doprovází příchod kněze s ministranty k oltáři, se do mše dostal asi v 5. století. Tehdy církev po pronásledování získala mír a bohoslužba se začala sloužit namísto v soukromých domech ve velkých bazilikách. Vedlo to k tomu, že do ní byly nově zařazeny také některé prvky císařského ceremoniálu, mimo jiné také slavnostní průvody.

Původně byly konány v tichu, což však nebylo praktické, a proto byly záhy doplněny zpěvem žalmu s odpovědí, který je možné přizpůsobit délce průvodu. Píše o tom sv. Ambrož z Milána, již ve 4. stol.: „A při odpovědi na žalm zní zpěv mužů, žen, panen a dětí jako harmonický hukot vln!“ A ještě důležitější zmínka z Bible od proroka Izaiáše (30,29): „Budete zpívat jako v noci, kdy se zasněží svátek a radovat se v srdci jako ten, kdo za zvuku píšťaly putuje na Hospodinovu horu, ke Skále Izraele!“

Vstupní zpěv je i dnes především funkčním zpěvem, jehož smyslem je doprovodit příchod kněze. Kromě toho má navodit celou bohoslužbu a její zaměření podle liturgického svátku nebo doby. Hudba přece může rozeznít nejen náš hlas a rty, ale především nitro. Je třeba, aby byl zpěv dobře zvolen, přičemž konkrétní píseň je pro bohoslužbu tím vhodnější, čím úžeji se pojí s celkem liturgie.

Jelikož ne každý má zcela vyvinutý cit pro hudbu i liturgii, musí zpěvy, které je možno při mši použít, schválit biskupská konference. Introit má ještě jeden důležitý úkol – pomocí jednoty hlasů vyjádřit jednotu srdcí celého shromáždění. Pokud je to jen trochu možné, je dobře, aby byl zvolen zpěv, k němuž se budou moci všichni přidat, a aby také všichni, kdo jen trochu umí zpívat, zpívali.

Vstupní zpěv doprovází průvod kněze a ministrantů, v jehož čele může být nesena kouřící kadidelnice a rozžaté svíce s křížem. Právě kadidlo a svíce kdysi patřily ke dvorskému ceremoniálu antických císařů.

Průvod na začátku naší bohoslužby a slavnostní zpěv chce znázornit, že do svého shromáždění přichází jediný skutečný vládce světa-JEŽÍŠ.

P. Milan

2.11. Poslední letošní brigáda na Tampíru

2.11. Požehnání oltáře v Mokřém

12.11. Úterky u sv. Vojtěcha

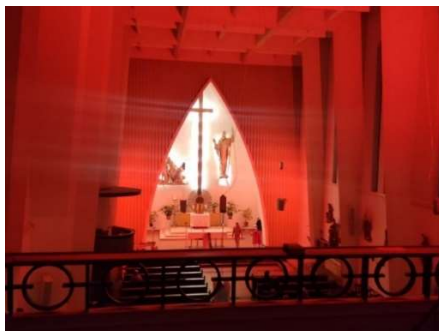
17.11. Workshop k lektorské službě

21.11. Biblická školička

26.11. Vikariální setkání mládeže

27.11. Sv. Vojtěch zčervenal

30.11. Adventní věnce

1.12. Zpívání s Barborkou

3.12. Adventní koncert

5.12. Mikulášská besídka

6.12. Mikuláš v Mokrém

12.12. Programy pro školy o Vánocích

14.12. Roráty

17.12. Vysokoškoláci zakončili svůj zimní program na Čtyráku

24.12. Vánoční vigílie pro děti

28.12. Zpívání koled na Kvildě

Svatý rok 2025

Stojíme na počátku roku, který je v katolické církvi připomínán jako „svatý“ nebo také jubilejní. Je třeba připomenout, že slovo „svatý“ je zde myšleno ne ve svém teologickém významu, ale jako označení časového období, ve kterém je dobré se soustředit na plnění některých úkonů. Středoškoláci znají pojem „svatý týden“ což je období, kdy se intenzivně připravují na maturitu. Stejně tak Svatý rok pro nás může být příležitostí k hlubšímu prožívání naší víry. Toto jubileum se poprvé slavilo v katolické církvi v roce 1300 a je v intervalu 25ti let připomínáno dosud. Pro letošní rok bylo vytvořeno speciální logo, symbolizující putování obyvatel ze čtyř světových stran k víře a naději a také byla složena zvláštní hymna. Papež František vydal v květnu roku 2024 na svátek Nanebevstoupení Páně bulu nazvanou „Spes non confundit“ (Naděje nezklame), ve které se obrací na svět poznamenaný válkami, nenávistí k bližním, hladem a ekologickým dluhem s prosbami a výzvami ve prospěch vězňů, nemocných, chudých, starých a mladých lidí. Zároveň stanovil téma pro Svatý rok 2025, kterým je „Poutníci naděje“ a které je také zobrazeno v logu roku. Protože je tradicí, že období Svatého roku je zahájeno symbolickým otvíráním bran významných římských basilik, stanovil papež František také, které brány a kdy budou v Římě otvírány. Nejprve otevřel na Štědrý den roku 2024 bránu basiliky sv. Petra, 29. prosince 2024 otevřel bránu Lateránské basiliky, 1. ledna 2025 byla otevřena brána basiliky Panny Marie Sněžné a nakonec 5. ledna brána basiliky sv. Pavla za hradbami. Symbolicky tak otvírá Řím poutníkům z celého světa, kteří sem v tomto roce připutují. Specialitou tohoto roku bude otevření svaté brány v Jedné římské věznici, kterou si přeje svatý otec František otevřít, aby vězňům nabídl konkrétní pocit blízkosti. Návštěvou některé z uvedených basilik v průběhu Svatého roku je možné získat plnomocné odpustky za splnění obvyklých podmínek. A abychom nemuseli putovat až do Říma, stanovil v naší diecézi otec biskup Vlastimil konkrétní místa, kde je také možné získat plnomocné odpustky během roku 2025. Jsou to: katedrála sv. Mikuláše v Č. Budějovicích, kostel sv. Jakuba v Prachaticích, kostel sv. Václava v Sušici, basilika Navštívení Panny Marie v Milevsku, kostel Nejsvětější Trojice na Křemešníku, kostel Jména Panny Marie na Lomci, kostel Panny Marie Těšitelky na Dobré Vodě u Nových Hradů a kostel Nanebevzetí Panny Marie v Kájově. Odpustky lze získat za splnění podmínek (nemít zalíbení v žádném hříchu, svátost smíření, svatě přijímání a modlitba na úmysl Svatého otce) buď poutí na některé z těchto míst spojenou s účastí na mši svaté, bohoslužbě slova či na nějaké pobožnosti, nebo zbožnou návštěvou a rozjímáním na těchto místech zakončenou modlitbou Otčenáš, vyznáním víry a modlitbou k Panně Marii. Myslím, že téma letošního Svatého roku nám může připomenout, že jsme na tomto světě pouhými poutníky a máme naději že po skončení této naší pouti se staneme svatými počínutím v Boží náručí.

Jaromír Talíř

Postavení církví v České republice

Právní rámec pro působení církví v ČR upravuje především naše Ústava, jejíž součástí je Listina základních práv a svobod. Ta stanoví že: "stát je založen na demokratických hodnotách a nesmí se vázat ani na výlučnou ideologii ani na náboženské vyznání". Dále však v čl. 15 zaručuje svobodu náboženského vyznání a v čl. 16 stanoví další náboženská práva a svobody. Konkrétní prostor pro činnost církví upravuje zákon č.3/2002 Sb. "O církvích a náboženských společnostech". Stanoví, že v ČR mohou působit pouze registrované církve a stanoví způsob jejich registrace, přičemž registraci tradičních církví (Římskokatolické, Řeckokatolické, Evangelické, Jednoty bratrské a také Federace židovských obcí) převzal recepčí z Rakousko-Uherska. Určuje církvím rámec působení (nesmí například popírat nebo omezovat osobní svobodu, působit proti základům demokratického zřízení apod.) a stanoví také povinnosti: například předložit tzv. základní dokument církve, předkládat výroční zprávy apod. Zároveň umožňuje církvím spravovat své vnitřní záležitosti (zejména jmenovat duchovní, zřizovat právnické osoby) nezávisle na státu. V současné době je u nás registrováno 44 církví a náboženských společností. Kromě tradičních křesťanských církví jsou to například: Kněžské bratrstvo Pia X, Církev Svatého Řehoře Osvětitelce, Ústředí muslimských obcí, Svědkové Jehovovi, Budhisté, Hinduisté a další. Církvím, které působí v ČR alespoň 10 let a splňují některé další podmínky, mohou být přiznána tzv. zvláštní práva, to znamená že mohou vyučovat své náboženství na státních školách, mohou zřizovat své školy, vysílat duchovní pro působení v armádě, věznicích, sociálních a zdravotnických zařízeních, uzavírat sňatky a přiznává se jejich duchovním zповědní tajemství. Ze všech registrovaných církví má 21 z nich přiznáno některé z uvedených zvláštních práv a pouze 7 církví má přiznána všechna uvedená zvláštní práva.

Teď k finanční stránce působení církví. V minulém režimu existoval zákon o hospodářském zabezpečení církví, který převedl všechnu starost o financování na stát. Z duchovních učinil státní zaměstnance, kteří potřebovali pro svou činnost státní souhlas, financoval jejich platy a na údržbu a opravy majetku nedávat celkem nic. Po změně režimu se vedly dlouhé diskuse o systému financování církví. Do doby vyřešení problému stát dále poskytoval dotace na platy duchovních, v roce 2012 to bylo něco přes 1,3 miliardy Kč. Vše vyřešilo až přijetí zákona č. 428/2012 Sb. „O majetkovém vypořádání s církvemi a náboženskými společnostmi“ platný od 1.1.2013, takzvané církevní restituce. Tímto zákonem byl církvím vrácen jejich původní majetek, který měl stát ve svém držení. Protože nebylo možné vrátit majetek, který v minulosti přešel do držení krajů, obcí nebo soukromých subjektů, zavázal se stát za tento majetek zaplatit církvím uvedeným v zákoně finanční náhradu stanovenou tímto zákonem a splatnou ve 30. ročních splátkách. Ne všechny registrované církve měli v rozhodném období (rok 1948) nějaký majetek, proto dotčené církve zákon jmenuje. Pro Římskokatolickou církev je to 47,2 miliardy Kč. Církve za to uzavřeli se státem smlouvu o výši této splátky a o tom, že nemají vůči státu žádné majetkové ani finanční nároky. Aby se mohly církve na novou situaci připravit, bude stát církvím uvedeným v zákoně, 17 let od roku 2013 vyplácet příspěvek ve výši toho, co dostávali v roce 2012, každý rok snížený o 5%. Poslední takto upravená částka bude vyplacena v roce 2029. Od účinnosti tohoto zákona musí církve veškeré své mzdové nároky a peníze na svůj provoz, správu a údržbu majetku platit sami. Nadále mají církve, stejně jako ostatní nestátní instituce, přístup k dotacím od státu na poskytování služeb v sociální oblasti, v oblasti péče o památky a dostávají příspěvek na žáka v církevních školách. Po vyplacení finanční náhrady

a příspěvku, bude tedy jedinou oblastí, kde bude stát s církví spojen, uznávání církevních sňatků státem. Proto v nepříliš vzdálené budoucnosti bude záležet na tom, jak budou církve se svým majetkem hospodařit a bude také záležet na jejich členech, zda budou mít dostatek financí na svůj provoz.

Jaromír Talíř

Ze života naší farnosti

- 3.11. Zdeňka Tušlová (sv. nemocných)
- 6.11. Petr Marek (sv. nemocných)
- 6.11. Roman Rudolf (sv. nemocných)
- 9.11. David Mácha (křest)
- 9.11. Veronika Dudiová (křest)
- 9.11. Bruno Dudi (křest)
- 9.11. Lukáš Milo (křest)
- 9.11. Richard Milo (křest)
- 23.11. Adriana Maria Jelečková (křest)
- 11.11. Ludmila Pešková (pohřeb)
- 12.11. Pavla Vondrová (pohřeb)
- 14.11. Anna Szamová (pohřeb)
- 18.11. Roman Rudolf (pohřeb)
- 27.11. Marie Cífková (sv. nemocných)
- 29.11. Libuše Zigmundová (sv. nemocných)
- 18.12. Václav Novotný (pohřeb)
- 27.12. Marie Veiflová (sv. nemocných)

Nedělní dětské katecheze

- 5. 1. mše svatá pro mládež
- 12. 1. společné kázání v kostele
- 19. 1. mše svatá pro děti
- 26. 1. katecheze pro 3 skupiny dětí
 - 2. 2. mše svatá pro mládež
 - 9. 2. společné kázání v kostele
- 16. 2. mše svatá pro děti
- 23. 2. katecheze pro 3 skupiny dětí

Kalendář leden – únor 2025

4.1.	16:00 h	kostel sv. Vojtěcha, děkovná bohoslužba pro DD Hvizdal
5.1.	10:00 h	kostel sv. Vojtěcha, mše svatá pro mládež
8.1.	18:00 h	kostel sv. Vojtěcha, mše svatá se salesiány
13.1.	19:00 h	fara u sv. Vojtěcha, pastorační rada farnosti
19.1.	10:00 h	kostel sv. Vojtěcha, mše sv. pro děti
20.1.	18:30 h	fara u sv. Vojtěcha, ekonomická rada farnosti
26.1.	10:00 h	kostel sv. Vojtěcha, slavnost Dona Boska
26.1.	14:00 h	fara u sv. Vojtěcha, Odpoledne s Donem Boskem
2.2.	10:00 h	kostel sv. Vojtěcha, mše sv. pro mládež
5.2.	18:00 h	kostel sv. Vojtěcha, mše svatá se salesiány
9.2.	8:00 h	kostel sv. Vojtěcha, společné udílení svátosti nemocných
15.2.	14:00 h	kostel sv. Vojtěcha, vzpomínková bohoslužba pro hospic Ledax
15.2.	19:00 h	KD Vltava, 33. salesiánský ples
16.2.	10:00 h	kostel sv. Vojtěcha, mše sv. pro děti
22.2.	14:00 h	kostel sv. Vojtěcha, děkovná bohoslužba pro DD Máj
1.3.,	15:30 h	fara u sv. Vojtěcha, farní čtyřácký dětský karneval

Jubileum mládeže 2025 a Farní pouť

Ve Svatém roce se koná také pouť mládeže do Říma, a to od 28. července – 3. srpna (pondělí-neděle). Akce je určena pro mladé ve věku 16-30 let, dále pak pro osoby, kteří mladé doprovázejí: kněze, jáhny, řeholníky, katechety, vedoucí společenství atd.

Motto celého Jubilejního roku je: „**Poutníci naděje**“. Jubileum mládeže není v prvé řadě setkáním, ale poutí. Pouti je možné se zúčastnit buď vlastní dopravou do Říma, nebo společnou autobusovou/vlakovou dopravou. Mládež z naší farnosti pojedje společně vlakem. Zájemci o společnou cestu vlakem mají schůzku v neděli 5. ledna po mši svaté v 10 hod. Zároveň je stále ještě několik volných míst na pouť naší farnosti do Říma, která se uskuteční letos v září. V rámci ní se také zúčastníme slavnostní bohoslužby ve Svatopetrské bazilice, u příležitosti svátku sv. Václava, kterou bude letos pořádat českobudějovická diecéze.

Hospodaření farnosti listopad - prosinec 2024

Příjmy ze sbírek a darů: 191.189, - Kč ze sbírek (včetně účelových sbírek na charitu, katolická média a na opravu našeho kostela ve výši celkem 89.615, - Kč) a z darů 118.700. Výdaje na energie, nájemné, vodné a stočné, bohoslužebné potřeby, služby, úklidové prostředky, na opravy, na knihy a časopisy, katechetické materiály, kopírování, kancelářské potřeby, celkem 211.531, - Kč. Mimořádné výdaje na renovaci kamene 88.809, - Kč. Upřímně Pán Bůh zaplať.

Oslava svátku Dona Boska

Srdečně vás zveme na společnou oslavu v neděli 26. ledna, mši svatou v 10 hod bude celebrovat P. Rafael Kaca – administrátor farnosti Velešín a ředitel Diecézního centra mládeže. Odpolední program bude začínat ve 14 hod – mj. bude přednáška o Svatém roce (P. Rafael Kaca) a také program pro děti. Děkujeme, když přinesete něco slaného či sladkého na stůl.

Společné udílení svátosti nemocných

Bude se udílet v neděli 9. února při ranní mši sv. v 8h, před svátkem Panny Marie Lurdské. Před udílením se bude možnost zapsat na papír na stolku uprostřed kostela.

Farnost na webu a sítích

Farnost Čtyrák najdete na webových stránkách www.ctyrak.cz a také na **Facebooku**.

Pod názvem **farnost.ctyrak** můžete sledovat i na **Instagramu**. Obsah bude cílit především na mládež, jak v naší farnosti, tak na mladé z jiných farností.

Farní dotazník

Před Vánoci jsme ve farnosti distribuovali farní dotazník. Jeho cílem je, aby se nám spolu v naší farnosti žilo ještě lépe. Proto se v něm ptáme na vaše názory na různé oblasti života farnosti – co vylepšit, příp. jak můžeme s naší farností pomáhat v oblasti evangelizace nebo charity ad.. Děkujeme za váš čas při jeho vyplnění. Je možné ho vyplnit elektronicky (najdete na webu farnosti) nebo v papírové podobě v kostele. Prosíme o jeho odevzdání do 31. ledna.